

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 522/2018-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. novembra 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [redacted], zastúpeného advokátkou [redacted], vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 8 ods. 1, 2, 5 a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a práva podľa čl. 5 ods. 1 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1 Tos 73/2018 z 23. júla 2018 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [redacted] o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. októbra 2018 doručená sťažnosť [redacted] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 8 ods. 1, 2 a 5 Charty základných práv a slobôd [správne má byť Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), pozn.], práva na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 1 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd a základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 36 ods. 1 listiny uznesením Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 1 Tos 73/2018 z 23. júla 2018 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 3. októbra 2018.

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol uznesením Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 12 Tp 528/2017 z 2. januára 2018 vzatý do väzby pre podozrenie zo spáchania zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 a 2 písm. b) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) v jednočinnom súbehu so zločinom sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 a 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Dňa 25. júna 2018 prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal na okresnom súde obžalobu na sťažovateľa pre uvedené trestné činy.

Následne okresný súd uznesením sp. zn. 2 T 71/2018 z 11. júla 2018 na neverejnom zasadnutí rozhodol o väzbe sťažovateľa tak, že ho ponechal vo väzbe z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) a túto väzbu nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti uzneseniu okresného súdu z 11. júla 2018 podal sťažovateľ sťažnosť, o ktorej rozhodol krajský súd napadnutým uznesením tak, že sťažnosť zamietol ako nedôvodnú.

3. Za najpodstatnejší dôvod podania ústavnej sťažnosti sťažovateľ považuje nesprávnosť a nezákonnosť napadnutého uznesenia krajského súdu, ktorý sa vôbec nezaoberal skutočnosťami, ktoré sťažovateľ uviedol aj vo svojej sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu z 11. júla 2018, a to predovšetkým tým, že dôvody väzby neexistujú, v rozhodnutí sú uvedené iba všeobecne a rámcovo bez odôvodnenia vo vzťahu ku konaniu sťažovateľa. Podľa tvrdenia sťažovateľa sa rozhodovanie krajského súdu javí vyložené ako formálne, arbitrárne a nedôvodné.

Podľa názoru sťažovateľa zákonná lehota na podanie sťažnosti ústavnému súdu plynie od 3. augusta 2018, keď bolo napadnuté uznesenie krajského súdu doručené jeho právnej zástupkyňi.

4. Na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti sa sťažovateľ domáha, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že napadnutým uznesením krajského súdu boli porušené jeho v záhlaví označené práva a slobody. Zároveň od ústavného súdu žiada, aby zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súčasne sťažovateľ žiada, aby mu ústavný súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Sťažnosť treba považovať za oneskorene podanú.

8. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom

ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde nedovoľuje (napr. I. ÚS 235/03, IV. ÚS 35/04, II. ÚS 267/04, III. ÚS 8/08).

9. Z konštantnej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že pri právoplatnom rozhodnutí podľa Trestného poriadku, ktoré sa sťažovateľovi v odpise doručuje a ktorým mali byť porušené jeho základné práva alebo slobody, je pre začiatok plynutia lehoty dvoch mesiacov podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde rozhodujúce doručenie odpisu tohto rozhodnutia sťažovateľovi, nie však jeho právnomu zástupcovi (napr. III. ÚS 186/02, III. ÚS 90/03).

10. Podaná sťažnosť smeruje proti napadnutému uzneseniu krajského súdu z 23. júla 2018. Podľa zistenia ústavného súdu sťažovateľ napadnuté uznesenie prevzal 30. júla 2018. Pretože predmetná sťažnosť bola podaná na poštovú prepravu v čase (3. októbra 2018), keď už uplynula lehota ustanovená v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ústavný súd sa už nemohol zaoberať opodstatnenosťou námietok uvedených v sťažnosti. Z uvedených dôvodov bolo potrebné sťažnosť posúdiť ako návrh podaný oneskorene.

11. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. novembra 2018